

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИ НА ВЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излизва съка сжбота на голѣмъ листъ, и съка вторникъ на малкъ. Единната цена за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидѣта; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сж години и предплатени. Писмата за редакціята са пишувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външнѣти настоятели отговарять за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Царградъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

ЧИТАЛИЩЕ ПОВРЪМЕННО ОИСАНІЕ

издава са отъ

Българското Читалище въ Цариградъ

По два пѣти въ всѣ мѣсеци отъ три печатани листа на осемна. Годишна цена за сжкѣтъ половина лира турска предплатена. Подписки ставать при сжкѣтъ Български Читалища и при настоятелите които отпослѣще са назначить. Сжчко което са кассай до «Читалище» отправя са до настоятелството на Българското Читалище въ Цариградъ.

Настоятелството.

ЗЕМНИЯТЪ КРЕДИТЪ ВЪ ТУРСКО.

I.

Общи разсжденія.

Длъжността на държавити, въ които свободата съществува, е да са ползувать отъ нея за да я правять плодотворна, и за да искарватъ отъ нея честити слѣдства като развивать наукити, искусствата, земледѣліето и търговіята, които сж изворити на вещественното благосъстояние, допълненіето на независимостъта и на свободата.

За да има благоденствіе въ едно мѣсто, трѣба обществениятъ рѣдъ да бѣде установенъ върху твърди основи, имотътъ да са почита, безопасността да владѣе; трѣба съ една рѣчь човѣкътъ, който работи да не бѣде изложенъ да глѣда да са граби отъ ржцѣте му плодътъ на неговити трудове.

Напразно Провидѣніето би положило единъ народъ подъ единъ благопріятсвуванъ климатъ, посрѣдъ най плодородити земи, ако онзи, който сѣе, не е увѣренъ че ще жени, земи ще оставать необработани. Защо богатити области на Азіа и Африка сж станали днесъ безплодни? Очевидно защото лишението отъ безопасность сжсява повѣреніето, и по слѣдствіе дѣятелността.

Главнити срѣдства да са умножава произведеніето сж съобщителнити пѣтица, кредитнити постановленія и занаятчийското въспитаніе.

Чрезъ съобщителнити пѣтица са сближавать по между си произведеніето и иждивеніето; производителтъ и първити вещества.

Чрезъ кредитнити постановленія са полагать въ кръгообращеніе капиталити, които уплодотворяватъ произведеніето и достигать въ онѣзи ржцѣ, които сж най способни да ги употрѣбять въ работа.

Чрезъ занаятчийското въспитаніе чловѣкътъ, който е вещественнага пжра на произведеніето, са образува въ неговото искусство.

Едно отъ слѣдствіята на свободата, е личната независимостъ въ търговскити прѣдпріятия.

Сдружаваніето или съединеніето, между много лица, въ единъ общи интересъ, за каквито и да сж прѣдпріятия, е едно отъ най плодородити срѣдства на търговского

благополучіе, защото силата, която произлиза отъ съединеніето, е една неопровергательна аксіома и припозната въ сѣво нѣщо.

Този духъ е умножилъ въ Европа дружествата отъ сжкѣтъ видъ, граждански и търговски, икономически, индустриални, земледѣлчески; той е учредилъ чудесни учебни постановленія и най хубавити заведения на невѣдѣната индустрия; обработваніята на руднити и на камикосцити, каналити, желѣзнити пѣтица, минити, земнити и движимити, индустриалнити и земледѣлскити кредити, и толкосъ други прѣдпріятия, които никога не бимогли да сжществувать безъ него.

Кое лице би било нѣкога толкосъ богато и толкосъ силно щото да може да прѣдпріеме единъ желѣзенъ пѣтъ?

Малко лица би искали да са втурнатъ въ такъвиз проекти, направени лесни въ нашити дни чрезъ събиранието на двѣстѣ или триста хиляди акціонери, които не рискувать освѣнъ една слаба частъ отъ богатството си за да станать съучастници въ едно голѣмо дружество, на което уставътъ, слѣдъ единъ подробенъ и тѣченъ пснать, са потвърждае отъ правителството. Дружество, което управляватъ, подъ името управителъ сѣвѣтъ, мжжѣ отлични по свѣтлинити си и общественното си положеніе, и отъ друга страна опрѣдѣлени отъ самити акціонери, за да бранять интересити имъ, за да даватъ сѣка годна една точна смѣтка за приходити и расходити, най послѣ, за да опрѣдѣлятъ и расподѣлятъ печалбити, сирѣчь частята отъ печалата, която са пада на сѣка акціонернитъ.

Интелигенціята и трудътъ, подъ надзираніето и подъ защитата на законити и на правителствата, намиратъ въ дружескиятъ духъ единъ силенъ помощникъ за да си промислятъ капиталтъ и нуждити срѣдства да приспособять открытіята си, да развѣятъ индустриити си и да умножатъ общественното богатство.

Воленото сдружаваніе, стига да става явно и да не са опитва да избѣгнува отъ дѣйствието на обуздателнити закони може да са глѣда като едно отъ сжществениити условия на свободата и на рѣдътъ.

Дѣйствително, чрезъ него може да са даде най голѣмиятъ потикъ на индустрията на търговіята и на голѣмити трудове отъ общественна полза, за това то е пѣсь една отъ голѣмити сили, едно отъ голѣмити срѣдства, една отъ голѣмити надѣжди на обществото и на свободата.

Има въ нашята епоха двѣ причини, които тикать къмъ сдружаваніето; едната е крайното раздѣленіе на имотити; другата е извънмѣрното распространеніе на правата на Държавата. Впрочемъ, за да би могли да оснѣжтъ нѣщо въ тѣзи условия, хората разбиратъ че е по полезно да са сдружатъ, да можать да си помагатъ едни

други да станать почти силни като сдружатъ слабостити си.

Слѣдователно, сдружаваніето, опитътъ го доказва, е едно начяло отъ една чудесна плодородность, като събира личнити сили въ едно огнище, то имъ прави сто пѣти по голѣма мощността и нѣма, нѣка рѣчьемъ тжѣ, трудове, които да не позволява да са прѣдѣлать, нити слѣдствія колкото чудесни и да бѣдѣтъ, които да не може да постигне.

«Има сѣкога нѣкоя полза да привлече вниманіето върху една система, която като земниятъ кредитъ, е опрѣдѣлена да измѣни въ една голѣма страна основаніята и условията на кредитътъ.»

(Изложеніе, за упражненіето въ 1857 отъ Г. Фреми, управителъ на земниятъ кредитъ въ Франція).

Земниятъ кредитъ е патоваренъ съ двойното дѣло да промислева на индустрията и на земледѣліето, фондовити, отъ които иматъ нужда за да умножавать произведеніята си да улущавать обработваніята, и да промислевать на подзложнитъ имотъ едно улѣгченіе въ неговити налози и едно срѣдство за освобожденіе.

(Г. Аниль Фуль, министъръ на финанціити; изложеніе до императора.)

До нѣколко врѣме, нѣ са надѣваме че ще можемъ да рѣчемъ: «Турция направи политическата си революція, тя я даже политика доста далечъ; тя работи за икономическото си прѣобразование, нѣ тя още не го е извършила.»

Спорѣдъ насъ много е била дѣто туй прѣобразование е въ изученіе и малко наченато!

Най много възстановленіето на имотътъ трѣбаше и трѣба да призове грижити на законодательтъ и на турското правителство.

Религиозниятъ законъ на Исламътъ, чрезъ една особна система на основанія, на които благопріятсвува и на обичаи, които посвящава, е прѣоборналъ въ недвижимъ имотъ почти сжкѣтата земя, и двѣти голѣми потикателни сили на обработваніето: като капиталтъ и личната енергия оскудѣватъ съ една земя отъ най богатити, произведеніето остава жялостно по долу отъ общественити пужди.

Тжѣ сжкѣтити икономити, сжкѣтити законѣвѣци, сжкѣтити Държавни мжжѣ ревниви да додѣтъ на помощъ на тжѣи животна сила на обществата, която са наричя имотътъ, са полагать на дѣлото и сѣрѣнователно искать отъ просвѣтеното правителство на Н. Ц. В. Султана единъ уничтожителенъ законъ за тѣзи стари слѣди отъ нѣкогашното законодателство, които увѣрзватъ имотътъ и парализирватъ логическити и законни правдини на закониятъ залогъ.

Туй което трѣба прѣдъ сжчко, то е да са установи кредитътъ, а кредитътъ изискува чисти положенія, расплѣтени отъ

сѣбакви сплѣтнѣ, които да не оставятъ да съществува никакво подозрѣние въ дѣхъ на онзи, който иска да даде фондове си срѣщу единъ залогъ.

Ако прѣобразованіето, което искаме, са извърши, както нѣй сми увѣрени, благодареніе на туй честито и полезно измѣненіе, имотити, които сѣ останали до сега нерасподѣлени и неотстъпени, ще влѣзятъ въ търговіята, и туй ще бѣде безъ повече полезно за сички.

Сѣганното порабощеніе на имотити, въ Турско, слѣдствие на ислямскіятъ законъ въ неговото най строго приспособленіе, толкозъ е заплѣло правата, дѣдіята, убѣзврѣженіята, щото процесити сѣ неокончателни, съсипителни; очистеваніята невъзможни.

Нѣка са искоренятъ сичкити тѣзи трѣніе, и нѣка единъ новъ законъ добръ установенъ, да въведе една подзаложна система съобразна съ начялата на французското право, нѣ съставяна въ сѣщото врѣме тѣй щото да улеснява очистеваніето на вакувскити имоты, както и туй на сѣки други имотъ.

Щомъ тѣзи начяла са установятъ, трѣба, освѣнъ това, да са учреди едно постановленіе за земенъ кредитъ, както тѣзи, които сѣ направени толкозъ чудесно въ Франція, въ Пруссія, въ Австрія, въ Англія и пр. и пр. (Ж. Б.)

ТЪМНОТО ЦАРСТВО.

(По въпроса за калугерити.)

«Отъ дѣ да начена охъ моя любезна Да ти исприкажа съ нѣкоя леснина.»

I.

Не знамъ, какъ е съ другити, нѣ азъ много са радвамъ когато ми са падне да прочета нѣкоя статія, на която назначеніето е друго, а служи и за друга цѣль, която сирѣчь е обоюдно остра. Неще ли сѣки да си направи кѣфътъ напримѣръ подиръ обядъ когато като са понестегне, намѣсто да са брани отъ мухити, земе та прочете нѣкоя дѣрта статія за тъмнити хора, каквито сѣ напримѣръ статіити на Д. Н. Х. (Право брой 23-ий), Д. В. (Право брой 25-ий), М. Д. Т. (Право брой 27-ий), Х. В. П. (Македонія брой 79-ий), четешъ, четешъ, до дѣто ти са затыматъ очити, та заснишъ калугерски сънъ — блаженство!

Читателити знаятъ че въ послѣдньо врѣме са тури върху масата и въпросътъ за калугерити. Защо стана това; кои бѣхъ подбудителнитѣ причини? Съ добра или зла цѣль сѣ подигна тѣзи важенъ въпросъ? — Това сѣ такива питанія, които сѣки единъ добросъвѣстенъ човѣкъ лесно ще си ги обясни. Нѣма дѣйствие безъ причина. Слѣдователно, ражданіето на калугерскіятъ въпросъ сѣ бѣше нѣщо естествено: новъ животъ, нови нужди и нови въпроси. Не е ли това за сѣкиго ясно като день?

И, при сичко това, защитницити на калугерити и калугерството, не щятъ да разберятъ тѣзи истина; тѣ са силятъ да увѣрятъ простодушнитѣ, че тѣзи въпроси ги подигналъ не саміятъ животъ, а злонамѣреннитѣ хора, невѣрницити, съ намѣреніе да унищожатъ цвѣтътъ на христіанството. Рицарити на калугерството, намѣсто да опровергнатъ онова, кое са шше за тая гнила каста, тѣ само пѣшкятъ, кѣлжитъ и кѣветятъ своити противници, и ги препорѣчватъ на Св. Съборъ, като че Св. Съборъ е въ състояніе да унищожити мислитѣ на човѣчеството! Не мислятъ ли тѣзи хора да подигнатъ и възобновятъ инквизиціята?! — Рано още; чакайте баремъ да земете въ рѣцити си нѣщо същественно, и че тогава искавайте намѣреніята си.

Въ статіята си «по въпроса за калугерити» (Турція, брой 23), нѣй си исказахме мислитѣ и чякахме за отговоръ нѣщо дѣлно; какво стана? Намѣсто отговоръ, рицарити на тъмното царство, кои са подвизаватъ по голити полетана? Право, ни отговорихъ съ руганія, и както рѣкохме по горѣ,

прѣпорѣчихъ ни на св. Български Синодъ (да не бѣде той полиція?!). Намъ не остава вече друго, освѣнъ да чякаме отлѣченіе отъ черковата, и нѣкоя силна анатема — тежко и горко!

Когато писахме за калугерството, нѣй не разумѣвахме само нашити калугери; нѣй не казахме че само тѣ сѣ непотрѣбни. Напротивъ, нѣй тамъ казахми че въобще тѣзи пасмина хора сѣ непотрѣбни. Какъвто ше и да бѣде: Французинъ или Нѣмецъ, Инглезинъ или Русецъ — Калугеръ ли е? — На врага.

Нѣй ще дадемъ тука нѣколко мисли върхъ калугерството, на различни европейски учени, та дано са убѣдятъ защитницити имъ (на калугерити), че отъ калугеръ добро нѣма. Ето що казва Гизо:

«Ако глѣдаме отъ точката на политиката, вліяніето на духовенството ни са прѣдставя съвсѣмъ съ други видъ. Разбира се, като съдѣйствува да са омякотятъ изравити, като унищожява много варварски обичаи, то можественно съдѣйствува да са улучши общественіятъ бытъ; нѣ, собствено въ политическіятъ мѣръ, въ отношеніе на правителствата къмъ подданиити, властятъ къмъ свободата, вліяніето му, въобще да кажемъ, едва ли е было благотворно. Отъ тѣзи страна духовенството постоянно са е явявало прѣдставителъ и защитникъ на двѣ си стѣми; или теократическа или римско императорска сирѣчь на деспотизмътъ, или въ религіозни или въ гражданска форма. Земете сичкити учрежденія, сичкото законодателство на черковата, нѣйнитѣ постановленія (канони), судопроизводството — вретъ ше ви са прѣдстави за господствующе начяло или теократіята, или имперіята. Когато е ослабвало, духовенството е прибягвало до покровителството на абсолютната императорска власт; когато е зайквало то е искало тѣзи власт за себѣ си, въ името на духовното си можество. Не трѣба да са спираме на нѣкои отдѣлни фактове и случаи. То са знае, духовенството често е държало стѣрната на народнитѣ права срѣщу лошото управление на Господарити, често даже е одобрявало и извиквало въстаніето. Сѣщо така често то е защищавало прѣдъ господарити народнитѣ права и интереси. Нѣ, когато са е подигалъ споръ между властятъ и свободата за политически гаранции, когато работата е била да са установи система за яки учрежденія, които дѣйствително би ограждали свободата отъ насилственитѣ притязанія на властятъ, тогава духовенството обикновенно е зимало стѣрната на деспотизмътъ.»

Нѣ, азъ нѣма да са огранича само съ фактовити отъ Гизо. Калугерити лесно са не убѣждаватъ, защото за тѣхъ и най силнитѣ доказателства сѣ нищо. И тѣй, слушай читателю, колко варварски сѣ постигнали калугерити съ онія хора, кои колко-годѣ не сѣ имъ харесвали по убѣженіята си. Тѣ сѣ биле причина дѣто единъ отъ най-можественитѣ и най славнитѣ народи е станалъ жертва на калугерскіятъ фанатизмъ. Ето що казва знаменитіятъ английски писателъ Бекль, за това събитіе:

«Да избѣятъ сичкити Маври въ Испанія, намѣсто да ги испѣдятъ, било желаніето на можественната партія отъ духовенството, която е прѣдполагала, че толкози примѣрното наказаніе ще принесе полза, като порази съ ужасъ еретичити отъ сичкити други нации. Знаменитіятъ Доминиканецъ Бледа, единъ отъ най вліятелнитѣ хора на врѣмето си, желаялъ това — и желалъ щото истрѣбаніето да бѣде пълно. Той казвалъ че за примѣръ трѣба да са исколятъ до единъ, сичкити маври въ Испанія, защото нѣма възможность да са каже кой отъ тѣхъ е дѣйствително христіанинъ: рѣшеніето на тѣзи работа трѣбало да са остави на Господа Бога, който знае вѣрнитѣ си синове, и, който ще награди въ бѣдѣшиятъ животъ онѣзи отъ тѣхъ, които сѣ биле истинни католици.»

Ако това е малко, ако защитницити на калугерството сѣ не убѣдятъ отъ тѣзи фактове — има още: сѣщиятъ писателъ ето що казва за Шотландското духовенство.

«Шотландското духовенство, въ нѣкои свои теоріи е надминало сичкити клоневе на католическата черкова, освѣнъ Испанската. То са е старало да унищожити не само сичкити човѣшки радости, нѣ и сички човѣшки наклонности. То доказвало че нашити привязанности сѣ слѣдствие на похотити ни и че, отъ това, нѣй трѣба да са сѣржамъ отъ привязанностити като отъ земни

суетъ. Христіанинъ нѣма работа съ любовта и съчувствіето. Той има своя душа, трѣба да са грыжи за нея, и това е доста за него. Нѣка той варди себѣ си. Въ недѣленъ день, особено той никакъ не трѣба да мисли за доброто на другити, и Шотландското духовенство са не срамувало да учи народътъ, че въ този день е грѣшно да спасешъ корабъ отъ потопяваніе, и че е благочестиво да го оставишъ да погине, а хората да са издавятъ. Въ такъвъ случай само жепити и дѣцата на погиналитѣ ще пострадатъ а това е ничтожно въ сравненіе съ нарушаваніето на сѣботній день. Сѣщо така духовенството учило, че въ никакъвъ случай не трѣба да са дава храна или да са пуца подъ стрѣха онзи, кой умира, ако мнѣніята му не сѣ правовѣрни. Каква нужда има отъ нѣговіятъ животъ? Да са търпятъ убѣженіята на такъвъ човѣкъ било въ най горня степенъ грѣшно; такъвъ трѣба да са подвъргне на най строго наказаніе. Като отивало по на татъкъ, то раскѣсвало сѣмѣйнитѣ узи и вържвало родителитѣ срѣщу дѣцата. То учило бащата да бие невѣрующето дѣте, и по скоро да го убие отъ колкото да дозволи да распространява заблуденіето. Като че и то било недостатъчно, духовенството са старало да искорени друга още по голѣма привязанность, на каквато само е способна природата ни, на майчината любовь къмъ сына ѝ. То държало да влѣзе и въ това святилище. . . . Ако майката е държала мнѣнія, които духовенството не одобрявало, то са е незатруднявало да влѣзе въ къщата ѝ, и да ѝ земе дѣцата и да имъ запрети сѣкакви сношенія съ майката. Ако сынъ е падвалъ въ немилостьъ у духовенството, то са незадоволявало отъ такава насилственно разлучваніе; нѣ работяло да развали сърцето на майката и да я ожесточи срѣщу дѣтето, тѣй щото майката да стане врагъ на сына си. Въ единъ отъ такива случаи, който са намира въ отчетити на Гласковската черкова, черковната сессія повикала на сѣдъ една жена само за това че тя прѣмала въ къщата си сына си, тогава когато духовенството го отлѣчило отъ черковата. Събраніето тѣй подѣйствувало на майката щото я докарало да са обѣчае не само да затвори вратата за сына си, нѣ и да дѣйствува за наказаніето му. Тя грѣшила защото го обичяла; тя грѣшила даже когато му дала покривъ; нѣ, казва отчетътъ, тя са общала да не прави това за напрѣдъ и да обяви на сѣдинти, ако той доде при нея.

Тя са общала да не прави това за напрѣдъ. Тя са общала да забрави оногизи, когото е носила въ утробата си и кърмила съ гърдитѣ си. Тя са общала да забрави дѣтето, което е държала на колѣнитѣ си, което е спало въ обятіята ѝ, и на която тя е вардила и люляла нѣжната юность. Сичкити найскѣпи въспоминанія отъ миналото, сичко, което тѣзи най обилна форма отъ човѣшката привязанность може да даде или сама да почувствува, сичко, кое услажда памятъта, сичко, кое освящава пѣтътъ на животътъ, било грабнато отъ тѣзи жена съ едно повѣленіе на духовнитѣ ѝ учители. Сичко било грабнато отъ нея, сичко примряло у нея. Тѣй било можественно искусството на тѣзи хора, щото тѣ завлекли майката въ сѣзаклатіе срѣщу сына ѝ, и я накарали да го прѣдаде. Тѣ развращавали природата и като отнѣмали тѣзи любовь. Отъ този день душята ѝ била разбита. Тя била загубена за сама себѣ си, както била изгубена за сына си. Достатъчно е само да чуешъ за такива работи, щото да са възвълнува сичката ни крѣвь и да са подѣмне буря въ дълбочинитѣ на душята. Нѣ какъ да бжлешъ свидѣтель на сичко това и равнодушно да живѣешъ между такива хора — това за насъ е съвршенно непостижимо и доказва, въ какво угнѣтеніе сѣ държели Шотландцити и колко дълбоко е было робството, въ което тѣ испаднали и душевно и тѣлесно.»

Трѣба ли да хортувамъ още нѣщо? Какви още доводи да привождамъ за обясненіе на истиннитѣ характеръ, на една отъ най презрѣнитѣ тираніи, каквито някога сѣ съществували на земята? . . . Хайде да започнемъ пакъ друга страна — нѣ, впрсчемъ, това ще сторимъ въ слѣдующата си статія. Близнецовъ.

ВОЕННОТО ПОЛОЖЕНІЕ НА ВОЮЮЩИТЕ.

Германскити войски напрѣднали, спо-

(Цариградъ, 13 Октомврия 1870.)

Висока Порта, 7 | 19 Октомврия 1870.

Великиятъ Визирь, министръ на външните работи; Понеже вѣстникъ Македонія обнародва въ единъ отъ послѣдните си бройове единъ членъ отъ най вѣроломнигъ отравенъ къмъ Българити, вѣрнати подданници на Нѣг. Величество Султана;

Понеже този вѣстникъ не е държалъ никоги смѣтка за съвѣтити които Царското Правителство му е отправяло много пъти, презъ надлъжната властъ, прѣди да земе нѣкаква строга мѣрка къмъ него, като го задължаваше да слѣдува една линия на повѣденіе по съобразна съсъ желаніята и интересити на Българскиятъ народъ;

Понеже чрезъ своето упрство да иска да подбужда този послѣдниятъ противъ Правителството на Нѣг. Величество Султана, той доказа явно че е рѣшенъ да прави една систематическа оппозиція въ вѣрда на сѣко разсѣжденіе на патриотизмъ и на законность;

Рѣшава :

Вѣстникъ Македонія са спира за три мѣсеца отъ 7 | 19 Октомврия.

Извѣстіе отъ настоящиятъ актъ са дава Г. Н. Славейкова, отговорниятъ редакторъ на рѣшеніятъ листъ.

За Великиятъ Визирь, министръ на външните работи (Подписанъ :) **СЕРВЕРЪ.**

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕНЕШИ

отъ полето на войната.

Віена 22 октомврия. — Корреспондансътъ Вареничъ казва че знае отъ достоверенъ изворъ какво Англія званично и настоятелно съвѣтвала воюющити сили за сключваніето на едно прѣмиріе, което трѣба да направи възможно свикваніе на едно народно събрание въ Франція, въ единъ най кратковрѣменъ срокъ. Англія още изразила горѣщи желанія да са подкрѣпи отъ Австрія, Руссія и Италія, и Австро-унгарското правителство като незабавно склонило на нѣйнити желанія рѣпоржчяло съ единъ благоприятенъ начинъ въ Берлинъ и въ Туръ сключваніето на едно прѣмиріе.

Туръ 22. — Конституціонелъ казва че Англія е рѣшена да посредствува при Пруссія за да придобіе едно прѣмиріе, и че Лордъ Лѳонъ направилъ прѣдложенія въ този смислъ на правителството въ Туръ, додѣто Лордъ Ловтюзъ направилъ подобно въ Берлинъ. Конституціонелъ прилага : че Англія дѣйствува съгласно съ Австрія и Италія и че Руссія дѣйствува въ истиятъ смислъ отдѣлно.

(Прусски новини.) Версаилъ 20. — Званично.

Прѣзъ пощта на 19-ий срѣщу 20-ий непріятельтъ прѣдъ Парижъ заплаши въ околностити на Кревилли оторѣдити пруски постове, чрезъ едно силно гърмѣніе на топове и като искаше на напредъ пешеходни войски ; отъ наша страна ний нмахме никакви загуби. — На 17-ий едно отдѣленіе отъ войската на Мевза занима Монтдиеръ и хвана плѣнници 4 офицери и 178 солдати отъ движимата гвардія. — На 11-ий управленіето на Табъ, въ Стенай са дигна отъ едно излизаніе на гарнизонътъ въ Монтмели.

Версаилъ 20. — Званично. Едно излизаніе на голѣми сили отъ Монъ-Велеріенъ съ 40 тона са отблѣсна побѣдоносно слѣдъ една битка отъ 3 часа, на дѣснѣятъ брѣгъ на Сена прѣдъ очити на Царя, 100 плѣнника и 2 тона останаха между виштити рѣцъ, нашити загуби относително сж малки. — Въ Соасонъ ний уловихме плѣнници 99 офицери, 40,663 души, и зехме 128 тона, 70,000 гренади, 3000 кантара баруть и ковчегътъ съ 92,000 франга.

Лондра 22. — Послѣдствіе на единъ съвѣтъ на министрити, който са държа въ четвъртъкъ, Англія, като зе иницијативата, направи въ петѣкъ едно прѣдложеніе за прѣмиріе ; неутралнити сили подкрѣпватъ Англія.

Флоренція 23. — Опиіонитъ казва че Франція ще съгласи негли да събори твърдинити на Стразбургъ и Мецъ и да заплати едно обезврежденіе отъ два милиона франги, иъ Пруссія постоиствува да иска Алзасъ и Лорренъ.

(Францушки новини.) Туръ 23. — Една депеша до министерството отъ Еврьо съ дата отъ 22-ий вечерта извѣстява че, слѣдъ като хвърлялъ топове срѣщу Вернонъ презъ единъ чясъ и половина, непріятельтъ са отдалечилъ въ лесѣтъ на Хекуръ, едно серіозно сраженіе са продължило около два чяса, непріятельтъ са отблѣсналъ; францушкити войски държели една чудесна дисциплина.

Версаилъ 22. — Званично. Генералъ Витичъ занима вчера Шартръ. Прѣдъ Парижъ нѣма нищо ново. Многочисленни францушки бѣгленици пристигатъ сѣки денъ въ нашити оторѣдни постове прѣдъ Мецъ.

Безансѣлъ 22. — Една серіона битка стана днѣсъ между Вораи и Кюсси, тя са продължи цѣлъ денъ ; слѣдствіето не е още познато.

— Віенската Газета обнародва една депеша отъ Туръ която казва че правителственната делегация въ Туръ прѣшла английскити прѣдложенія за едно прѣмиріе. Г. Тьеръ са опрѣдѣлилъ за да влѣзе въ прѣговори съ Г. Бизмарка.

редъ послѣдните новини, на Севъръ до Мезіеръ и Сентъ-Кентенъ; на Истокъ до Мантъ и Дрьо. На Юго-западъ тѣ привзели Орлеанъ и Шатодюнъ. На Юго-истокъ тѣ влезли въ Везуль.

Слѣдователно, тѣ занимаватъ 18 до 20 департаменти, съ изятіе на нѣколко твърдини, които упорствуватъ на растящиятъ приливъ на нашествіето.

Германскити войски извличатъ много ползи отъ този вървежъ на напрѣдъ вътрѣ въ Франция.

Чрезъ данъци, които налагатъ на твърдѣ богати страни, тѣ са хранятъ и спомагатъ за приготвяніето на храната на голѣмата войска, която обсажда Парижъ.

Тѣ умалаватъ чувствително силата на непріятельтъ като го лишаватъ отъ помощи въ челоуци, въ оржжія и въ храна, които можеше да приѣме отъ завзѣтити земи.

Вѣрно е че ако този вървежъ на напрѣдъ въ много направленія трѣбаше да са продължи съ една растяща бързина, сѣки серіозенъ подвигъ на францушкіятъ народъ би са пагубно унищожилъ.

Нъ — и тука е opakото на работата — тѣзи система прѣдставя много и голѣми неудобства.

Най очевидното е разсѣяніето на нападателнити сили. До днѣсь германската войска има непрѣстанно за себѣ си: искусността на генералити си, прѣввсходството на артилеріята си, прѣввсходството на числото. И дѣйствително на тѣзи три причини събрани на едно тя дължи побѣдити си.

Чрезъ новиятъ воененъ планъ, който освѣщава, тя са лишва отъ единъ отъ тѣзи елементи за сполука, отъ най голѣмиятъ, ще кажемъ ній волно. Тя разсѣява силити си.

Туй е да са играе голѣма игра.

Това ни са види толкосъ по малко опровергателно, колкото рекрутираніето, което са извършва въ Франция ще позволи да и са противопоставятъ огромни маси.

Истинна е че тѣзи войски, които ще и са противоположатъ, ще бждатъ съставени отъ граждани солдати малко опитни, които ще располагатъ отъ една непълна артилерія: Нъ тѣ ще иматъ за себѣ си числото, и пословицата казва че на голѣмнати батаяони остава най послѣ побѣдата.

Тѣй, спорѣдъ достовѣрни свѣдѣнія, една войска отъ 200,000 души, на която управленіето са повѣрило на генерала Бурбаки; отива отъ Лилъ, да са отправи къмъ Мезіеръ, и да са бие за да даде ржка на марешала Базена. Не трѣба да губимъ отъ очи четвърорѣбренникътъ на Мець, Тіонвилъ, Вердюнъ и Мондмеди не е още нити покѣтнатъ. Отъ друга страна, малко вѣроятно са види, щото въ сегашнити условия на разсѣяніето на германскити сили, тѣ да можатъ да са съпротивятъ на вървежътъ на тѣзи войска, която иде отъ Лилъ, чрезъ едно съсрѣдоточеніе доста бързо за да подновятъ катастрофата при Седанъ.

Отъ тѣзи страна са прѣдставя една важна мѣнотія. — Ако Бурбаки сполучи да са съедини съ Базена, съобщеніята на германската войска силно ще са заплашатъ. Очевидно за да са сапротивятъ на този нападателенъ вървежъ на францушкити войски, германцити правятъ бързо движеніе къмъ Соасонъ и Сентъ-Кентенъ.

На Юго-истокъ, слѣдъ единъ щастливъ бой, Орлеанъ са привзѣ; Шатодюнъ са занима

насилномъ. Нъ не трѣба да вѣрваме че войската на Лоаръ не ще даде вече знакъ за животъ. — Ти са побѣди нъ не са истрѣби. — Никогажъ да не губимъ отъ очи челоуцата е една игра пълна съ опасности. Колкото битки толкосъ зарове. Вчерашниятъ побѣдитель може да бжде днѣсь побѣденъ, толкосъ повече колкото департаментити отъ Юго-истокъ са приготвеватъ да влѣзятъ въ линія.

Колкото са тича до Юго-западъ, безполезно е да криеме че положеніето на германската войска може да стане твърдѣ критическо. — Единъ погледъ хвърленъ върху картата ще даде да са разумѣе за смѣлостта на вървежътъ и за опасностити, които той прѣдставява.

Заниманіето на Везуль доказва че тѣзи войска е влѣзла въ тѣзи частъ отъ коритото на Со, на която съставлява единъ трѣхъгленникъ, на който трита върха сж Безавсонъ, Белфоръ и Лангръ, три твърдини отъ първѣй рѣдъ.

Тука двѣ прѣдложенія са прѣдставяватъ.

Или Германцити отиватъ да обсадятъ тѣзи твърдини, туй което изискува много свѣтъ и слѣдователно парализирва движеніята имъ.

Или отиватъ направо за Лионъ, като расхвърлятъ данъци на богатити страна на Бургонія: Дижонъ, Бонъ, Шалонъ и Маконъ. — Нъ, въ този случай тѣ са излагатъ на едно нападаніе противъ заднинити имъ. — Отъ тогизъ тѣ сж задължени да бждатъ постоянно побѣдоносни. Едно побѣжденіе ще са обърне за тѣхъ на катастрофа.

Отъ друга страна департаментити на тѣзи Юго-источна частъ отъ Франция са съставили единъ съюзъ, който има за цѣль народната защита. Този съюзъ има срѣдоточіето си въ Лионъ, арсеналътъ си въ Тулонъ.

Жителити на тѣзи страни сж земледѣлци и художници: тѣ сж силно приготвени и присѣтствіето на Г. Гамбетта навѣрно ще укрѣпи енергіята на съпротивленіето имъ.

Туй е напълно положеніето на вожущити.

Германцити сж по добрѣ въоружени и побѣдоносци. Французити по многочисленни са біятъ за честъта си и за огнищата си.

Освѣнъ това, тѣзи послѣднити, ако са побѣдятъ, не ще са намѣрятъ въ едно лошо положеніе отъ туй, което имъ направихъ приключеніята, додѣто Германия, като прѣстане да бжде побѣдоносна, изгубва сичкіятъ нѣравственъ и вещественъ плодъ на побѣдити си.

Прочее, тѣзи сила не трѣба да са удивлява за дѣто нѣйната воля да продължава тѣзи пагубна война докарва на умъ латинската пословица: никогажъ не развивай крила по голѣми отъ гнѣздото отъ което си тръгналъ.

ЗА ВЪСПИТАНИЕТО НА МОМИЧЕТАТА За отхранителкити

Ній предвиждаме че този планъ за въспитаніе ще може да мине, презъ умътъ на много хора, за единъ химерически проектъ. Трѣба, ще кажатъ тѣ, едно наблюдение, едно търпеніе, и една способностъ извѣрѣднати за да го изпълнятъ. Гдѣ сж способнити отхранителки да го разбератъ? По добрѣ, гдѣ сж тѣзи, които можатъ да го слѣдватъ? Нъ ній молимъ нѣка са заблѣжи внимателно че когато са предпри-

ма едно дѣло върху най доброто въспитаніе, което може да се даде на дѣцата, неговата цѣль не е да даде несвършенни правила: слѣдователното не трѣба да са укорява когато мѣри къмъ по свършенното въ туй изслѣдованіе. Истинна е че сѣки не ще може да постигне до уствършенствуваніето въ този трудъ, нъ не ще бжде безполезно да го научи да са мѣчи да го постигне; туй е най доброто срѣдство да са доближи до него. Отъ друга страна туй дѣло не подлага единъ свършенъ натуралъ въ дѣцата, и едно стицианіе на сичкити най щастливи обстоятелства за да съставятъ едно свършенно въспитаніе: напротивъ, ній са старяхме да дадемъ лѣкове за лошити или разваленнити натурали; ній си предлагаме обикновеннити погрѣшки въ въспитаніята, и прибѣгнахме до най простити срѣдства за да поправимъ въ сичко или въ една частъ туй което има нужда отъ поправление. Истинна е че човѣкъ не ще намѣри, въ туй малко дѣло, какъ да направи за да напрѣдне едно занемарено или злѣ управлявано въспитаніе; нъ трѣба ли да са удивлява за това? Не е ли най доброто, което може да желае човѣкъ, туй дѣто да намѣри прости правила, на които точното изпълненіе да направи едно твърдо въспитаніе? Ній исповѣдаме че хората можатъ да направятъ и правятъ сѣки денъ за дѣцата много по малко отъ туй, което ній предлагаме; нъ подобно ній глѣдаме колко младостъ страда отъ тѣзи небрѣженія. Пѣхтътъ който ній предлагаме, колкото и дългъ да са види, е най късіятъ, защото той води право тамъ дѣто са иска да са отиде; другиятъ пѣхтъ, който е този на страхътъ и на едно повърхностно обработаніе на духовети, колкото и късь да са види, е твърдѣ дългъ; защото никога почти не са достига презъ него на самата истенна цѣль на въспитаніето, която е да обѣди духовети и да вдѣхне искренната любовъ къмъ добродѣтельтъ. По вечето отъ дѣцата, които сж са водили презъ тоя пѣхтъ сж още на точката да наченатъ изново: когато тѣхното въспитаніе са глѣда като свършенно; и слѣдъ като са преминали първити години на влизаніето си въ свѣтътъ да правятъ погрѣшки често непоправими, трѣба щото опитѣтъ и собственити имъ размисленія да ги направятъ, да намѣрятъ сичкити нѣравоученія, които туй принудено и повърхностно въспитаніе никакъ не е можло да имъ вдѣхне. Трѣба още да са заблѣжи че тѣзи първи трудове, които искаме да са зиматъ за дѣцата, и които неопитнити хора глѣдатъ като утѣкчителни и неиспълними, пощадяватъ непріятности много по скръбни, и отмахнуватъ пренятствія, които ставатъ непобѣдими, въ продълженіето на едно въспитаніе по малко точно и по жестоко. Най послѣ, заблѣжете че за да са изпълне този проектъ на въспитаніе, работата стои по малко въ да са правятъ нѣща, които искатъ голяма способностъ, отъ колкото да са избѣгнудатъ дебелн погрѣшки, които ній заблѣжихми подробно. Често не са касае за друго освѣнъ да не притеснява човѣкъ дѣцата, да бжде прилѣженъ при тѣхъ, да ги наблюдава, да имъ вдѣхва повѣреніе, да отговаря чисто и съ здравъ разумъ на тѣхнити запитванія да оставя натуралътъ имъ да дѣйствува за да го познае по добрѣ, и да ги поправя съ тѣриѣние когато са излѣжатъ или направятъ нѣкоя погрѣшка.

Не е праведно да искате щото едно добро възпитание да може да се управлява от една лоша отхранителка. Без съмнение доста е да се дадат правила за да направи туй възпитание да сполучи чрез грижата на едно младо лице. Доста е щото туй лице да има здравият разум, едно кротко расположение и едно истинно благочестие.

При всичко туй трябва да исповъдаме че тѣзи лица съ единъ умѣренъ талантъ рѣдко са намиратъ; отъ друга страна за възпитанието трябва едно собствено орѣдие, защото най простити нѣща не ставатъ отъ само себе си, и тѣ са вършатъ сѣкогазѣ отъ необработанити духове. Изберете прочее, или въ къщата си, или между приятелити си, или между добри урѣдениити общества, нѣкое момиче, което ще можете да вървате способно да се образува; погрижете се отъ рано да го образувате за тѣзи работа, и дръжете го нѣколко време при васъ за да го опитате, прѣди да му повѣрите едно нѣщо толкова многоценно. Петъ или шестъ отхранителки образувани по този начинъ, ще бѣдѣтъ кѣлѣри да образуватъ за малко време едно голѣмо число други.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕНЕШИ

отъ полето на войната.

Версайлъ 15 — Едвамъ е нужно да убявваме че распръснатити отъ Туръ слухове върху побѣдоносни битки сѣ измислени и нѣматъ друга цѣль освѣн да паскрятъ слабити души въ Франция. Нашити войски дръжатъ точно истити мѣста които бѣхъ зели на 19 септември. На 14 и 15 октомври станахъ малки сражения съ Французки стражи прѣдъ Парижъ.

Венизелъ 16 — Соасонъ се предаде слѣдъ една юнашка защита отъ четири дни.

Френски новини. Туръ 17 — Г. Кератри пристигна тука тѣзи сутрина и има единъ дълъгъ разговоръ съ Г. Гамбетта. Официалитѣ вѣстиятъ отъ 10 того обнародва многобройни адреси отъ подвижната гвардія съ които одобрива отпаганіето на избиранията и осжда заявленіята на войската. Главниятъ управителъ на единъ батальонъ се затвори и превелъ предъ единъ войски съвѣтъ че раздалъ фишени за да отпрати войски противъ градскитѣ отелъ. Споредъ единъ изводъ отъ книгити въ Тюлери, вижда се че а 26,000 души сѣ били затворили по юридична на политически прѣстъпки; отъ тѣзи лица, 14,118 били заточени.

Прусски новини. Венизелъ 16 — Званично: Днесъ на три часа, великиятъ дукъ Мекленбургски вѣлзе въ Соасонъ. Нашити загуби, презъ забрѣданіето отъ три седмици и бомбардираніето отъ четири дни, сѣ твърдѣ малки. Нѣ хвапахме 400 плѣнника и захме 132 тона.

Мюелхенъ 16 — Званично. Новий Бризачъ и Селешадъ са опасажъ тѣзи сутра на 5 часа; 2,000 души отъ гарнизонъта на новий Бризачъ излѣзахъ подъ закрилката на мъглата, и тѣ са отблѣснахъ. Въ возгити станахъ нѣкоя малки сражения съ волни стрѣлници.

Туръ 17 — Г. Гамбетта и началникътъ на кабинета на вътрешни работи трѣгнахъ днѣсъ за возгити при войската която има за цѣль да вѣспрѣ ходѣтъ на Прусцити къмъ Лионъ. Генералъ Бурбаки са опредѣли командантинъ на северити войски на които операциити ще се съгласуватъ съ тѣзи на маршалъ Бизена, който слѣдва да дѣйствува мѣжкы въ Мецъ. Генералъ Мазоръ пристигна въ Туръ и опредѣли се командантинъ на една дивизія отъ войската на Лоаръ.

Френски новини. Туръ 10. Денешити отъ министерството отъ тѣзи вечеръ изъ Шатодонъ извѣстятъ че прѣдъти гредѣтъ гадѣтъ въ градътъ. Една друга денеша до министерството изъ Дижонъ казва че Везулъ са заннати отъ неприятельтъ.

Туръ 9 — Една денеша която пристигна на министерството извѣстятъ че Шатодонъ са привзелъ отъ Прусцити вчера вечеръ слѣдъ една битка отъ 10 часа. Съ бодинти стрѣлци и народнити гвардіи направихъ едно мѣжко упорство противъ една по горня сила.

Прусски новини. Версайлъ 17 — Генералъ Сенотъ Пилсакъ обѣщавъ на 12. 5000 арменити гвардіи отъ Бретаниа. На 12. сѣщо нализане на много французски батальони отъ Пувижъ са отблѣсна отъ вѣдетити и нѣколко толѣ артилерія отъ двадесетити корнузъ.

Неприятельтъ са помачи на 15 да се укрѣпѣри Вилжовѣтъ, артилеріята на шестити корнузъ го изгони. Нѣй нѣмахме никаква загуба.

Версайлъ 18 Прѣдъ Парижъ видѣ ново. Генералъ Вердеръ извѣстятъ: «Неприятельтъ който са намиране на срѣща ни, побегна въ Белфоръ и по жѣлзницѣ въ Дижонъ, когато нашити войски прѣслѣжихахъ. 500 арменити гвардіи изенници сполучихъ да побѣдѣтъ на 16 при Шато Тиеръ, презъ едно нападане на волни стрѣлници.

Версайлъ 19 — Двадесетъ и второтъ отдѣленіе отъ войската на Царскитѣ Князѣ панална вчера при Шатодонъ, неприятельтъ, които са състоене отъ 4000 души, побѣдѣ го и привзе градътъ съ всичкитѣ като хвана много плѣнници. Нашата загуба не е голѣма.

Флоренція 20. — Убѣдватъ че почти сикрити сѣли съвѣтали Павата да остане въ Римъ. — Испания зела инициативата въ кандидатурата на князъ Амелъ за Испанската корона и тѣ слѣдвала преговорити съ другити кабинети. — Слухътъ че Прусскити направиха изобличенія на Италианското правителство по слѣдствие на трѣгнуваніето на Гарибалдиити за Франция, е оубаверганъ.

(Французки новини.) Туръ. — Единъ декретъ отъ правителството въ Туръ доказва че градътъ на Шатодонъ, въ оявъ отъ 18-ти, мѣжкы упорствувалъ срѣщу Прусцити, които го занимали тогнѣ само когато бомбардираніето го ограничило на пепель; декретътъ похвалва патриотиската енергія на народната свѣдѣща гвардія, съ храбрити волни стрѣлници на Парижъ, слѣдователно обявѣва че Шатодонъ е заслужилъ на отечеството и му отвара единъ кредитъ отъ 100,000 франка за да се поправятъ загубити му.

Г. Тиеръ пристигна тука тѣзи ноцъ.

Руенъ 25 — Званичитѣ вѣстникъ отъ 18-ти, който са прѣв тука отъ Парижъ, обнародва отговорътъ на Жюль Фавра срѣщу окръжното писмо на Бизмарка върху състанѣтъ въ Ферриеръ, подирѣдѣвателътъ казва като свършва — «Добро е щото Франция да узнае самолюбіето на Прусскити, което не са спира въ завоеваніето на двѣ отъ нашити области, и въ хладокрѣвно прислѣдва систематическото дѣло на нашето униожение. Тя прѣдложи на Франция безчестіето. Франция го отхвърли, Прусскія иска да я накаже чрезъ смъртъта, ето положеніето, азъ прѣдпочитамъ нашити страдания, нашити опасности отъ прѣклонимото и свирѣно самолюбіе на нашитѣ неприятель; Франция побѣдена ще остане толко велика още въ злополучіята които би била прѣдметътъ на удивленіето и на симпатіити на сичкѣи свѣтъ. Франция имаше негли пужда отъ туй крайно некушение и ще излѣзе отъ него прѣобразена.»

Марсилия 22 — Една денеша отпратена до министерството казва че маршалъ Базенъ направилъ, на 14 октомври, едно излѣзване съ 80,000 души и смазалъ 27 пруски батальона и два полка отъ кавалеріята, освѣн туй той зеъ на неприятельтъ 193 вагона храни и припаси, той развалилъ още лесътъ и черковата отъ Арсъ които закрили неприятельтъ. Той ги изнемошавалъ пощелъ съ чести и дѣлѣни излѣзвания.

— Цѣна денеша отъ тѣзи сутрина казва че сивити сѣ занимавали съ едно прѣмирие. Сентъ-Кентенъ са занимахъ отъ Прусцити които отивали къмъ Лионъ.

Флоренція 21 — Едно писмо отъ Павата исчислява и похвалява дѣлата на синодътъ и казва че наредствіето на земята е дигнало свободата и че слѣдователно то спира синодътъ до една благоприятна минута.

Туръ 21 — Французити изгонихъ неприятельтъ отъ положеніята му при Витри, Вилъ, Жюифъ, Аршонъ, Кашанъ, Исси, Сюрезнъ, Юта, Кубъ-Воз, Азиеръ, Пьерфитъ, Стенъ, Лакурно, Фонтенъ подъ Воя, Ножезъ на Маринъ, арменити сѣ въоружени съ 213 (?) тона, които са управуватъ отъ 13,000 души; готовъ барутъ изъ три милиона килограмма. Сѣки топъ е тѣжъ снабденъ съ 400 до 500 удари; дѣлѣнето на работити полове, магнѣлози, шасно, фишени и военскѣ материалъ е поипкано твърдѣ дѣлѣтно.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

— Послѣднитѣ писма на единъ кореспондентинъ на Таммъ писани отъ главниятъ квартиръ на прускитѣ царски князъ въ Версайлъ, прѣдставилатъ съвѣмъ неблагоприятно положеніето на германскити войски. Тѣзи писма казватъ че Прусцити не са надѣвали за съпротивленіето, което срѣщатъ подъ твърдинити на Парижъ, и тѣ наченвали да се прѣдзанимаватъ за опасностити на едно заниманіе прѣзъ зимата, тогазъ когато проходите на Возгити, които сѣ ключевити на тѣхното положеніе, ще са покріятъ съ снѣгъ.

— Писанъ отъ Хамбургъ до Морженностъ: Гладътъ и бѣдността на прускити поданиити хлопатъ силно на вратата на правителството. Гласътъ на обаянството на хиляди фамилии вдовици и сирачета заплашва да надвѣе на побѣдоноснитѣ пѣсни. Званичитѣ Прусски листове на празникріятъ бѣдността, която владѣе въ страната, другити Прусски вѣстници напразно я замѣчватъ или отъ патриотизмъ или на нѣкоя друга причина, азъ ще ви наведа нѣкоя дѣла отъ една неопровергателна истинна, и способни да утворятъ очити на не Прускити Германци. Само въ Фестфалската областъ 11,817 вдовици на солдати отъ ландверіи, надали на боинити полета, са отпратиха послѣднитѣ месѣцъ на правителството за да искатъ помощи; цифрата на дѣцата на тѣзи вдовици, лишени отъ срѣдства за съществуваніе, са издига на 22,728. Въ Рейнскити области 14,312 вдовици съ 29,619 дѣцата ходятъ да просятъ. Въ Хановрианската областъ 9624 вдовици и 26,418 дѣца. Въ источна Прусскія, бѣдността е неописаема.

— Върху една битка съ балони, прочитаме въ единъ Белгійски вѣстникъ, едно писмо отъ театрътъ на войната което са донесло отъ единъ писмоносецъ глѣхъ.

Надаръ са завърна въ Парижъ. Той трѣгналъ отъ Туръ на 6 часа сутриноста и достигна близу до Парижъ на 11 часа. Неговитѣ балонъ на име Неубоимій бѣше са издигналъ 3000 метра надъ твърдината Шарентонъ. Въ тѣзи минута единъ други балонъ са явяваше въ истото направление; тѣхнитѣ знами са развихъ нѣ щомъ са сблѣжихъ, грѣмежи ѣкнахъ. Тогизъ видѣхме Надаръ да са хвърля въ мрѣжити на балонътъ си. Другитѣ въздухоплателъ гермеше противъ него и тозъ часъ Неубоимій начена да слиза бързешкомъ. Нападателнитѣ балонъ носеше една пруска знамя. Нѣ балонътъ на Г. Надара, който са бѣше поврѣдилъ малко, възлѣзе пакъ и видѣхме въздухоплателътъ да са катери въ мрѣжити за да поправи балонътъ си и чрезъ единъ чудесенъ подвигъ сполучи да зануши дупката, която са отвори отъ ударътъ на неприятельтъ му.

Г. Надаръ зе тогизъ изново куражъ и тозъ часъ видѣхми неприятелскитѣ балонъ да пада на земята. Неубоимій слѣзе тогизъ спокойно въ Шарентонъ. Г. Надаръ въ нищо не са паранилъ.

ИЗВѢСТІЕ. Умоляватъ са онѣзи отъ нашити настоятели и спомоществователи, които не сѣ ни вѣбѣли стойността на вѣстничити които прѣмѣжтъ, да побързатъ да ни я вѣбѣжтъ защото имами голѣма пужда отъ пари.

Въ печатницата на Курриѣ д'Орианъ.